RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 57.297/3
van 20 april 2015

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de vastlegging van de basisregels inzake de methode, de aannames en de berekeningstermijn voor de kosten-batenanalyse’

Op 19 maart 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de vastlegging van de basisregels inzake de methode, de aannames en de berekeningstermijn voor de kosten-batenanalyse’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 14 april 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 april 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. De bouw of renovatie van een installatie voor het verbranden van brandstof met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW is in beginsel onderworpen aan een milieuvergunning.[1] Bij de aanvraag voor een dergelijke milieuvergunning of, voor een bestaande inrichting, bij de mededeling van een kleine verandering of de melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting van klasse 1 of 2, moet een kosten-batenanalyse worden gevoegd.[2] Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit bevat de basisregels inzake de methode, de aannames en de berekeningstermijn voor die kosten-batenanalyse.

Met de ontworpen regeling wordt de omzetting beoogd van artikel 14, lid 5, en van deel 2 van bijlage IX van richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 ‘betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG’.

3.1. Het ontworpen ministerieel besluit vindt rechtsgrond in het tiende lid van punt F6 van de toelichtingsbijlage bij het formulier in bijlage 3.A bij Vlarem I (wat betreft de mededeling van een kleine verandering of melding van klasse 3-onderdelen van een vergunde inrichting van klasse 1 of 2) en in het tiende lid van punt F19 van de toelichtingsbijlage bij het formulier in bijlage 4.B (wat betreft de aanvraag voor een milieuvergunning) bij Vlarem I.

3.2. Deze bepalingen vinden op hun beurt rechtsgrond in de artikelen 14, § 1, 16, § 4, en 20 van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’.

[1] Met uitzondering van installaties voor het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen of huishoudelijk afval (zie rubriek 43 van de indelingslijst in bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 ‘houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning’, hierna: Vlarem I).

[2] Zie punt F6 van de toelichtingsbijlage bij het formulier in bijlage 3.A bij Vlarem I, alsook punt F19 van de toelichtingsbijlage bij het formulier in bijlage 4.B bij Vlarem I.

VORMVEREISTEN

4. In de bepalingen die rechtstreeks rechtsgrond bieden voor het ontworpen ministerieel besluit wordt bepaald dat het moet worden meegedeeld aan de Vlaamse Regering alvorens het wordt ondertekend. Zo dit nog niet zou zijn gebeurd, moet het ontwerp bijgevolg aan de Vlaamse Regering worden meegedeeld.

5. Over de ontworpen regeling is geen advies ingewonnen van de Inspecteur van Financiën, evenmin als het begrotingsakkoord. Uit de artikelen 6 en 8 van het ontwerp kan nochtans worden afgeleid dat bepaalde taken worden opgelegd aan het Vlaams Energieagentschap waarvan niet zomaar kan worden aangenomen dat ze geen budgettaire gevolgen hebben. Overigens komt het precies aan de Inspecteur van Financiën toe om te beoordelen of de budgettaire weerslag kan worden opgevangen binnen de bestaande kredieten.

Het advies van de Inspecteur van Financiën en eventueel het begrotingsakkoord moeten bijgevolg nog worden ingewonnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. In het eerste en in het tweede lid van de aanhef moet meer precies worden verwezen naar de bepalingen die worden vermeld in de opmerkingen 3.1 en 3.2.

7. De rechtsregels waarnaar wordt verwezen in het derde tot het vijfde lid van de aanhef vormen geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit. Het valt ook niet in te zien hoe deze algemene verwijzingen bijdragen tot een beter begrip van de ontworpen regeling. Deze leden kunnen dan ook beter worden weggelaten uit de aanhef.

8. De verwijzing naar richtlijn 2012/27/EU in het huidige zevende lid kan beter worden opgenomen in een afzonderlijk artikel in het dispositief.[3]

Artikel 1

9. Aangezien in artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 twee vermeldingen voorkomen van onderdeel 113/1/1°, schrijve men in artikel 1, 1°, van het ontwerp het best “artikel 1.1.3, 113/1/1° (tweede vermelding)”.

[3] Omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014 ‘betreffende de wetgevingstechniek’, aanbeveling 148, 1°, b).

Artikel 9

10. Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, bepaald bij artikel 84, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, moet worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS Jo BAERT